

[Bilgrav-Nielsen]

fremhævede før, at man ikke kan acceptere, at betalingsbalanceunderskuddet fortsat vokser, og at en forbedring af statsfinanserne er vigtig for at nå det mål at fremme beskæftigelsen. Der står også, at det må betyde, at både det private forbrug og det offentlige forbrug holdes så tilpas langt nede, at der bliver plads for en konkurrenceevneforbedrende politik. Men jeg skal overlade til SF selv at afgøre, om de føler, at det er nok for dem til at stemme for dette finanslovsforslag, og det er det åbenbart.

Til sidst vil jeg godt komme med et par kommentarer til, hvad finansministeren sagde i sit indlæg.

Jeg synes, det var rart med denne klargøring af, at det fortsat er en forbedring af konkurrenceevnen, der er det vigtigste. Finansministeren slog meget klart fast, at al diskussion om, at den førte politik har ført til stigende arbejdsløshed, er, som han sagde, skrupforkert. Tingene hænger sammen, som finansministeren beskrev det, således at hvis man ikke havde ført den politik, der har været ført, ville vores ledighedstal have været helt andre. Jeg synes, det var en rimelig konklusion, finansministeren drog med hensyn til fagbevægelsens interesse i at være medvirkende ved tilrettelæggelsen af en økonomisk politik. Det, finansministeren nok har tænkt på, må være de diskussioner, man har haft med fagbevægelsen om eventuelt også i denne omgang at anvende indkomstpolitikken. Jeg synes, det skal anerkendes, at der kom positive signaler fra fagbevægelsen. Jeg mener, det er væsentligt, hvis man vil føre indkomstpolitik i Danmark, hvad jeg er helt overbevist om at man bliver nødt til, måske endog i meget nær fremtid, at der er en forståelse i forhold til fagbevægelsen. Man kunne godt ønske sig, at de partier, der nu og da mener at udgøre et borgerligt alternativ, kunne opvise den samme evne til at komme i kontakt med de parter, som vi jo alle ved man ikke kan lave indkomstpolitik uden om.

Så har jeg en lille kritisk bemærkning til finansministeren og til socialdemokratiet. Til sidst sagde finansministeren noget om, at nu drejer det sig om at få et samarbejde i gang. Det er vi meget enige med finansministeren i, men så er det også vigtigt, at man ikke gang på gang slår alle andre i hovedet med sit eget program; heri er jeg enig med fru Ingerlise Koefoed. Det er vigtigt, at socialde-

mokratiet, hvis de vil have et samarbejde i gang, indser, at der er andre hensyn. Der kunne være andre gode ideer, der oven i købet kunne supplere det og gøre det lettere at nå de mål, man ønsker at nå, i andre partiers programmer.

Jeg har lagt mærke til, at når man over for finansudvalget, f. eks. i notatet af 19. februar 1982, taler om at gennemføre denne forstærkede indsats mod ledigheden, så nævner man f. eks. ikke landbrugserhvervet. Jeg synes, det er vigtigt at holde fast ved, at til denne økonomiske politik, der skal føres, hører også en forbedring af landbrugets vilkår. Jeg nævner det, fordi vi i det radikale venstre føler, at der i de seneste dage er sket en vis afsvækelse af socialdemokratiets interesse for at gøre en indsats på landbrugsområdet. Jeg tænker på, at man, foreløbig i hvert fald, har trukket den del ud af finansieringsreformen, som hedder indekslån til landbruget. Jeg håber ikke, det er ensbetydende med, at man har tabt interessen for landbruget.

Det er vigtigt, at socialdemokratiet forstår, at vi andre også har ideer. Det er vigtigt, at man forstår, at der er en mulighed for at få et bredt samarbejde om disse ting, hvis man er åben over for de synspunkter og ideer, andre partier har. Jeg kan dele finansministerens konstatering, at der ikke findes et firkløveralternativ, men det bør finansministeren udnytte til at komme i kontakt med de pågældende partier. Jeg tror, at den mulighed kan vise sig at være ret nærliggende.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg forstår, at hr. Bilgrav-Nielsen interesserer sig kolossalt meget for, om vi nu ikke kommer til at træde vores hovedbestyrelse over tærne ved at stemme for finanslovsforslaget, sådan som vi har sagt at vi ville. Det synes jeg egentlig ikke hr. Bilgrav-Nielsen skulle være så bekymret for; det må jo være vores sag.

Jeg vil også sige, at forholdet mellem SFs folketingsgruppe og hovedbestyrelse ikke er sådan, at vi løber frem og tilbage med hvert eneste ord, vi får fra regeringen, for at spørge hovedbestyrelsen, hvad den nu mener om det. Det ville også være vanskeligt i dette tilfælde, hvor der øverst står det, som for mig er væsentligt, og som jeg for øvrigt ikke